

ærede Medlem ellers plejede at være Meningskælle med Højre eller de moderate. Jeg skal dernæst henvise til, at da Helligdagsloven Næret efter blev forelagt i Landstinget af Regeringen, da blev der ogsaa der skillet et Vædringsforslag til anden Behandling af 2 Medlemmer om at indsatte Valgdagen; men det blev forkastet i Landstinget med alle Stemmer mod 2. Man ser altsaa her, at der i det andet Ting vistnok var adskillige af de Medlemmer, som det ærede Medlem kalder for radikale, der vare imod at stemme denne Vædring ud. Naar det ærede Medlem dernæst udtalte, at man ikke senere her havde set nogen Lov, hvorpaa Valgdagens Frihed var opført, skal jeg dog minde om, at Næret efter vedtog dette Ting Valgfredsloven, hvori det indsatte en Paragraf om Valgdagens Frihed. — Dette Supplement vil jeg gerne fremkomme med over for det ærede Medlem, der talte om Valgdagens Frihed.

Branded: Jeg vil først henvende et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem). Det er mig ikke ubekendt, at Henning Jensen, der tilhørte det samme Parti som jeg, var Ordfører for det Udvalg, hvoraf jeg var Medlem, og som afgav sin Betænkning den 20de Marts 1890 om Tillegg til og Forandring i Helligdagsloven. Han indtog imidlertid — hvad det ærede Medlem glemte at oplyse — den Gang en Stilling, der var ganske diametralt modsat min, idet jeg tilhørte et Mindretal, som kun bestod af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (P. Holm) og mig, Henning Jensen, der da repræsenterede Middelfart, deltog da i Højres og de moderates Indstilling, men jeg skulde tage meget fejl, om han ikke Næret efter havde indset, hvor høist uheldig denne Stilling var, og var gaaet over til en bedre og fornuftigere Mening. Jeg tror forøvrigt, at der ikke er megen Mening i her nu at diskutere et forhenværende Medlems Stilling i denne Sag; jeg vil kun holde mig til min egen Stilling, og det ærede Medlem kan da ikke paavise, at jeg har forandret min Stilling. Jeg indtog i den Betænkning, som det ærede Medlem citerede, akkurat den samme Stilling som nu, men der var et Flertal her i Salen, hvortil det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds hørte, som satte igennem, at Valgdagen blev udstemt, medens det daværende radikale Parti i dets forskellige Nuancer holdt paa Valgdagen. Det ærede Medlem antydede, at vi senere have haft Valgdagens Frihed opført paa en anden Lov. Dette er und-

gaaet min Opmærksomhed, men det har ikke den ringeste Betydning, da denne Valgfredslov ikke er gennemført, og da der for Næsten, hvis jeg ikke tager meget fejl, straks i Landstinget blev gjort Indvendinger imod, at man skulde have Valgdagen sat som Fridag. Jeg tror derfor, at det er sikkert, at den Omstændighed, at vi ikke tog Valgdagen med den Gang, at vi ikke benyttede den Stemning, der da var oppe i Regeringskreds og andre Steder for at faa en Forandring i Helligdagsloven gennemført, har ført til, at Valgdagens Frihed rimeligvis er udstedt til de græske Kalendæ, og at de Herrer maa vente mange Valgdage, inden de faa Valgdagens Frihed indført. Det anser jeg for meget uheldigt, og derfor anbefaler jeg, hvis der nu er nogen Trang til at faa en Forandring i Helligdagsloven, at benytte Lejligheden. Jeg antager, at det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds vil være enig med mig i, at det er rimeligt at tage Lejligheden, naar man kan finde den, og at man ikke skal vente paa en Lejlighed, som maaste bliver borte, hvor meget Haab man end kan have til, at den kommer. — Jeg har kun et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (P. Holm), som jeg for Næsten tror, jeg befinder mig i ret god Overensstemmelse med. For saa vidt har denne Diskussion været heldig, som den har klaret en Modsætning mellem ham og mig, der ikke var saa særdeles stor og navnlig ikke saa stor, som ærede Medlemmer af andre Grupper i denne Sal kunde have lyst til at gøre den til. Vi ere jo nemlig enige om, at den Helligdagslov, som kom ud i 1891, var ikke den Helligdagslov, som han og jeg ønskede, og den var det fornemmelig ikke, fordi det ikke var en Arbejderlov, som den skulde have været, men en Lov for handlende og Forretningsmænd, kort sagt en Lov om Butikkernes Lukning om Søndagen i Købstæderne. Det var et Spørgsmaal, som jeg, om jeg end ikke havde stor Interesse derfor — det skal jeg villig indrømme — dog tillagde nogen Betydning, fordi jeg saa de Konsekvenser, det kunde føre med sig. Jeg havde den Anstuelse, som gjorde, at jeg kunde stemme for en saadan Lov, at man derved i alt Fald kunde sikre en Række af arbejdende Mennesker deres Frihed om Søndagen, de Mennesker nemlig, der vare undergivne en Principal. Alle disse Mennesker sit ved denne Lov Arbejdsfrihed om Søndagen. Naar det ærede Medlem førte denne Sag ind paa det store Principspørgsmaal om Tvang eller Frihed, kan jeg ikke sige andet end, at jeg